

192 kr. årlig og hjælpeløshedstillægget 540 kr. årlig svarende til de beløb, der ydes til invaliderentemodtagere i landkommunerne i det øvrige kongerige. Der ydes børnetillæg efter samme regler som i aldersrenteforslaget, og rådighedsbeløbet til personlige tillæg efter skøn udgør ligeledes som i aldersrenteforslaget 12½ pct. af de årlige udgifter til grundbeløb.

Rentens regulering efter indtægt. Der foreslås samme indtægtsregulering som efter aldersrenteloven med 3 undtagelser, der alle stemmer med folkeforsikringsloven: 1) der beregnes ingen forhøjelse af formueindtægt, 2) invaliden kan have en arbejdsindtægt svarende til rentens grundbeløb, uden at nogen del af denne indtægt kommer til fradrag i renten, og 3) renten kan som hidtil ikke nedsættes under 1/3 af grundbeløbet på grund af indtægt.

Andre ydelser. Efter den gældende lovgivning kan helbredelsesforanstaltning kun iværksættes til fordel for rentemodtagere og forsikrede, der har indgivet rentebegøring. Efter forslaget, der følger folkeforsikringsloven og stemmer med en praksis, som det færøske ulykkesforsikringsråd allerede har indledet, kan sådanne invaliditetsforebyggende foranstaltninger også foretages til fordel for børn under 15 år og for personer i alderen 15—18 år, der på grund af helbreds-betingelserne ikke har kunnet optages i en anerkendt sygekasse. Med hensyn til lægehjælp m. v. følger forslaget den nugældende ordning, der giver invaliderentemodtageren samme ydelser som efter folkeforsikringsloven.

Administration. Reglerne om landsstyrets medvirken i administrationen har efter forslaget fået samme udformning som i det samtidigt forelagte aldersrenteforslag. Således fastsættes de vejledende retningslinier for indtægtsberegningen efter samråd med landsstyret, ligesom afgørelserne om at yde personligt tillæg både efter skøn i det enkelte tilfælde og efter mere generelle retningslinier træffes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. Landsstyrets deltagelse i lovens administration er endvidere sikret ved regler om, at visse afgørelser, der efter forslaget — således som det også er tilfældet efter den gældende lov og efter folkeforsikringsloven — er henlagt til socialministeren, fremtidig skal træffes af denne efter forud indhentet erklæring fra landsstyret.

Ordningens økonomi. Der foreligger for 1947—48 følgende regnskabstal for invalideforsikringen på Færøerne:

Udbetalte invaliderenter....	85 000 kr.
Lægerklæringer og helbredelsesforanstaltninger.....	8 000 -
Ialt...	93 000 kr.
÷ indgåede præmier.....	14 000 -
Nettoudgift...	79 000 kr.

der fordeler sig med 51 500 kr. på amtsfonden og 27 500 kr. på staten.

Efter folkeforsikringsloven betaler de forsikrede følgende præmier: personer, der indtræder i forsikringen inden det fyldte 21. år, betaler 8 kr. 40 øre årligt; personer, der indtræder efter det fyldte 21. år, betaler 9 kr. 60 øre årligt. Når begge samlevende ægtefæller er forsikrede, er præmien henholdsvis 7 kr. 20 øre og 8 kr. 40 øre årligt. Efter forslaget er der fastsat en enhedspræmie på 8 kr. 40 øre årligt for alle, der omfattes af forsikringen, hvilket vil betyde en væsentlig administrativ lettelse for sygekasserne.

Der er pr. oktober 1948 227 invaliderentemodtagere på Færøerne, og de samlede udgifter ved forslaget er herefter skønsmæssigt anslået til følgende beløb:

Rentens grundbeløb.....	233 000 kr.
Invaliditetstillæg.....	34 000 -
Hjælpeløshedstillæg.....	11 000 -
Børnetillæg.....	41 000 -
Personligt tillæg, 12½ pct. af 233 000.....	29 000 -
Invaliderente ialt.....	348 000 kr.
Lægerklæringer.....	1 000 -
Helbredelsesforanstaltninger.....	10 000 -
	359 000 kr.
Heri fragår præmieindtægt.....	99 000 -
Samlet udgift.....	260 000 kr.

Dette beløb deles efter forslaget lige mellem staten og Færøerne med 130 000 kr. til hver.

På finanslovsforslag 1949—50 er der afsat 40 000 kr. til invalideforsikring på Færøerne. Statens forventede merudgift er således i 1949—50 130 000 kr. ÷ 40 000 kr. = 90 000 kr.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

ad §§ 1 og 2.

Efter folkeforsikringsloven er alle, der opfylder helbreds-betingelserne derfor, forpligtet til at stå i sygeforsikringen, enten som nydende eller bidragydende medlem af en anerkendt sygekasse eller som medlem af en sygeforening. De pågældende er samtidig hermed — hvis de opfylder helbreds-betingelserne derfor — invalideforsikrede.